

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, IV. PÁPNŐVELEDE-UTCA 9. Telefon száma 55-83.

EGYETÉRTÉS

Csávolszky Lajos tulajdonos és felelős szerkesztő.

Kossuth Ferencz főmunkatár.

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. PÁPNŐVELEDE-UTCA 9. Telefon száma 51-66.

A gratulációk.

Báró Bánffy Dezső akár külön osztályt rendezhetne be most a miniszterelnökségnél azoknak a gratulációknak az elővasárára és tudomásul vételére, melyek az ország minden részéből nap-nap után tömegesen érkeznek hozzá.

mokért, ellenkezőleg, erejének egész teljességével küzdött az ellen a párt ellen, melyről most a kormánypartiók és publiciszták gunyosan emlegetik, hogy a katonai reformok teljesen kimerítik egész közjogi programját.

Az egyik az, hogy a kormányzati szellem, mely csak a pártkormány érdekeit szolgálja a maga politikáját, hosszú idekört át félrevezette az országos közvéleményt és ép oly butorul, mint hazafiatalanul hazugsággal tartogatta.

érkezett, hogy a 16-ik § körüli vitában szintén részt vegyen a sajtószabadság védelmére, mely mellett már annak idején a Koleszár-szobor leplezése alkalmával a legelső közt — kik a paragrafusban a sajtószabadság ellen irányuló tendenciát megéreztek — szót emelt.

A mint a választásokat befejezték, Khen-Héder-váry bár, Poszilovics érsek és politikai üzemleiről magának bizonygatott szerzett és azonnal felutazott Budapestre, hol előterjesztést tett Bánffy miniszterelnöknek.

Nem kicsinyeljük a hangulatot, mely ezt a gratulációs mozgalmat szülte. Ellenkezőleg, elismerjük e hangulat jelentőségét ép a közvélemény közjogi politikai érzületének a szempontjából. Kisért elhibázottak tartjuk ugyan a gratulációk czímzését, mert azok sokkal inkább illetnék meg Apponyi Albertet, ki ugyszólván egy egész közjogi politikai élet küzdelmét vívta meg azokért a reformokért, melyeknek összes dicsőségét most báró Bánffy Dezső és báró Fejérváry Géza foglalják le a magok számára; de elvégre is a vidéki szabadelvű pártok nem tűntethetnek a nemzeti párt vezére mellett, s mert örömlüknek mégis kifejezést akarnak adni, tehát gratulációkat a miniszterelnökhez és a honvédelmi miniszterhez addresszálják.

A másik jelenség, a mi itt szembeötlő, a mikor a szabadelvű párti közvélemény hangulatának a nyilvánulásait látjuk, hogy a mikor az emberek tudomást vesznek a katonai reformjavaslatok betérjesztéséről, egyszerre hangos öröm tölti be az országot. A szabadelvű pártok elnökei — adott jelzőre-e, vagy önkéntes politikai érzés sugalmazásából: nem kutatjuk — nyomban gyülekeket hívogatnak össze; lelkes szónokokat tartanak s dicsőítve a reformokat rejlik közjogi vívmányok nagy nemzeti becsét, hangzatos rezolúciókat szerkesztenek, a miket a pártok gyűlései tüntető entuziazmussal fogadják el. Egyszerre elfelejtik az egész multat, elfelejtik, hogy eddigleg mindig olyan politikát ütköztek, mely ellenére volt a reformoknak. Nem látnak egyebet, mint a közjogi vívmányokat, s nem érznek egyebet, mint örömet e vívmányokon. Valami különös lázban élnek ezek a szabadelvű párti polgárok. Mintha folszabadtak volna egy nyomasztó teher alól. A kedélyek fölföldülnek, az ábrázatok kipirulnak, a szellemek meglétnék azzal a világossággal, mely az igazság áttérésé nyomán támad az elmékben. Örömdenek azon, hogy többé nem kell titkolniok érzéseiket és vágyakat, melyek éltek bennök, mint valami sejtélem, de melyeket lenyűgözött bennök a párturalmi érdekek zavarosából támadt és felülről rendszeresen táplálgatót ostoba félelem. Tehát még sem veszedelmesek a nemzeti törekvések; még sem káros és kárhatozatos az országra a közjogi fejlődés; nem áll útjába a korona sem; van hát értelme, hatása és eredménye a nemzeti akarattak, csak az szükséges, hogy meg legyen ez az akarat!

Az egyik az, hogy a kormányzati szellem, mely csak a pártkormány érdekeit szolgálja a maga politikáját, hosszú idekört át félrevezette az országos közvéleményt és ép oly butorul, mint hazafiatalanul hazugsággal tartogatta. Elfojtotta benne a becsületet meggyőződését, leigazta benne a nemzeti törekvések megvalósítására dolgában elkövetett nagy mulasztásaitak lepleztek. Az egész szabadelvű párt valóságos rabszolgája volt ennek a taktikának s ezért állították föl azt az oktatlan és hazafiatalan tételt, hogy a nemzeti párt katonai követeléseit meg nem valószínűsíték, mert veszélyeztetik a dualizmust. Ez volt az a festett rém, a melyet álmokul, kegyetlen rosszhiszeműséggel állítottak oda az elé a közvélemény elé, a melylyel elhithetők sikerült azt a másik nagy hazugságot is, hogy a dualizmusban rejlik az ország és nemzet jövőbeli üdvösségének minden titka és biztosítéka.

A főrendiház június 11-én, pénteken délelőtt 11 órakor ülést tart, melynek napirejéje a következő: 1. Elnöki előterjesztés. 2. Az igazoló bizottság jelentése a főrendiek jegyzékének folytatásos kiigazításáról, valamint Csáky-Pallavicini Zsigmond ögróf és gróf Gyulay Sámuel örökös jogu főrendiházi tagok nevének a jegyzékből való törlése tárgyában. 3. A gazdasági bizottság jelentése a főrendiházi 1898. évi költségvetéséről s több gazdasági ügyről. 4. Az egyetem számára szükséges telekvásárlásokról és építkezésekről szóló törvényjavaslat és e tárgyban a vallás- és közoktatásügyi miniszter által az országgyűlés elé terjesztett jelentéshez hozott 1358. sz. képviselőházi határozat. 6. Az állami hivataloknál alkalmazott díjokok szolgálati és anyagi helyzetének javításáról szóló törvényjavaslat érdemleges tárgyalása.

Poszilovics e védekezése az itteni politikai körökben nagy meglepetést és visszatetszést kellett, anél is inkább, mert azt minden alapot nélkülözök tartják.

KÜLFÖLDI SZEMLÉ.

Ad audiendum verbum regium.

— Az Egyetértés tudósítójától. —

Zágráb, június 8.

Éveken át volt üresedésben a zágrábi érseki székek s több kísérlet után töltötték be azt 1893-ban Poszilovics püspök kinevezése révén. A késedelmes kinevezés oka az volt, hogy a magyar kormány jelöltjeit a római kuria Strossmayer illetékelt.

Brüsselen tegnap a morvaországi német pártférfiak ünnepet tartottak, mely politikai tünemény volt a cseh nyelvredelet ellen. Mintegy haromszázan vettek részt az ünnepen, s az első szónok Brass német-nemzeti párti képviselő volt. Beszédében rámutatott azokra a veszedelmekre, a melyek a nyelvredelet által a német népet fenyegetik.

Erre jó alkalom volt a most lefolyt horvát képviselőválasztás. A magyar államügyek ellenségei nagy diadalt arattak a választásoknál, még pedig egyenesen Poszilovics érsek segítségével. Harminez egyesült ellentét jött be a horvát országgyűlésbe, kik mind a magyar államzeme ellen küzdenek.

Szabados nagyon keblemetlen érzelmeiket kelt a török-görög háború kimenete, egyrészt azért, mert a keresztény elem maradt a vesztes, másrészt azért, mert agyóza várják azt a pillanatot, a melyben a győztes Edhem pasa hozzákezd a szultán által megígért reformok megvalósításához. A Balkánon nincs nagy remény a tartós békére. A mit az egyesült nagyhatalmak nem tudnak megvalósítani, Plevna, St-Stepano és a berlini kongresszus után, hogy t. i. egész Törökországban reformok léptetessenek életbe, az most még kevésbé fog sikerülni. A török győzelmek és a szent szövetség megújulása nagyon alkalmatlan időben jöttek Bulgáriára. Bulgária ma csak a yallalusa Törökországnak, sőt Kelet-Rumélia meg a török provincia s másfél millió bulgár kívánja Macedoniában, hogy az anyaországgal egyesülhessen. A helyett, hogy ez a vágyuk teljesülne, politikai tekintetben török, egyházi tekintetben szerbja ámba akarják őket hajtatni. A panszlavizmus és a panhellénizmus ellensége ugyan egymásnak, de azért Szófiában mégis atoll tartanak, hogy ezek szövetségkel egymással abból a célból, hogy a bulgárokat kiszorítsák Macedoniából s ennek háromnegyed részét Szerbiába kebelezzék. Bulgáriában nagyon jól tudják, hogy Oroszország őket csak agyúttólétül akarja felhasználni Török-

Budapest, június 8.

A képviselőház holnap, szerdán, tartandó ülésében folytatja a bünyádi eljárás életbeléptetéséről szóló törvényjavaslat 16-ik §-ának tárgyalását, melyhez az ellenzék részéről számosan vannak feliratkozva. Gróf Károlyi István — mint értesülünk — ma Nagy-Károlytól a fővárosba

Apa és fiu.

Irtá: Gottier Lajos.

A mint ott poroszkálnak egymás mellett, az országban, senki sem mondana róluk, hogy apa és fiu. Inkább testvéreknek gondolhatná őket az ember. Idős Felvégly Andor, noha veszedelmese közel van az ötvenhez, nem mutat többet harminczétnél. Ifjabb Felvégly Andor meg nem sokkal több a husznál, de azért tömött, barna hajszálval idősebbnek látszik. Egész olyan, mint az edes apja. Feltűnően hasonlít egymáshoz ez a két tagbaszárd magyar. Vállas, erős, napbarított mind a kettő, abból a fajtájából a férfianak, a mely után bomlani szokott az asszonyép.

lélemlítette valaki azt az érdekes válogórt, a mely olyan nagy port vert föl a megyében. Tiszváry Jolán válogórt. Senki sem tudta okát, hogy miért vált el a muzsiai bárótól, rövid egy évi házasság után. Előkelő, gazdag, fiatal volt mind a kettő s ugy beszélt a világ, hogy nagyon szerették egymást.

Semmitféle magyarázattal nem szolgálók. Huzzad Berezi az áldóját!

Az egyiket ölaadom Kőkönyvem barnának A másikat ölaadom Aranyházi kis lányk.

Szentihdy meg, tulharsogva a zenét, az egész társaság hallatára, oda vágta a kamarás szemé közé:

— Nem tartom tisztességes gavallér embernek azt, a ki egy védtelen nőt gyanasitani képes. Ezzel felkötötte kardját s kimértén meghajta magát, elhagyta a társaságot.

A fiatal Felvégly majd a falra mászott dühében s olyan tekintettel vetett az apjára, a melylyel bátran lehetett volna tigris szelidíteni.

A kamarás azonban ez nem hozta ki sodrából, nyomban fölkeré a két szomszédját az ügy rendezésére és tovább mulatott.

— Te! én azt hiszem, hogy az idősb Felvégly nem sok pénzt visz haza abból az ezer forintból, a mit ma adtak ki neki a takarékpénztárban.

Hát bizony, a fia már ki is aludta magát otthon, az Almásdi kastélyban, mikor másnap délelben az inas bejelentette neki, hogy a méltóságos ur ebben a perczben érkezett haza, az alsó portára, még pedig bérkocsin.

— En csak annyit mondok neked, hogy nem avatkozom ugyan a dolgaiba, csinálj a mit akarsz, nekem megvan az anyai örökségem, nem szorultam a tiedre, de arra figyelmeztetek, hogy ha elverted a vagyonodat, reám ne számíts, mert egy kárcajér nem sok, tolem annyit sem kapsz.

Ezt a komoly intelmet az ifjabb Felvégly intézte az apjához, a mikor az harmadnapra felkötött karral érkezett haza a párbjáról.

— Ne prédikálj itt nekem. Eredj papnak. Fő az, hogy az a fráter is megkapta a magáét. Te! olyan vágást adtam neki a vállára, hogy legalább egy hónapig nyomhatja vele az agyat.

— En csak annyit mondok, szolt a hétszilváfas Tiesey Dini — a ki arról volt híres a vármegyében, hogy husz év óta házusalundó fiatal ember — en csak annyit mondok, hogy kár volt olyan asszonyt meg nem becsülni, mint Tiszváry Jolán.

— Soha se tudhatja az ember, hogy melyik a hibás, egy ilyen szerencsétlen házasságban, felett rá az idősb Felvégly, mialatt oda tartotta poharát a pinczérnek, a ki asztalkendőbe csavart pezsgőüvegéből töltötte a Múmot a társaságnak.

Mindenki tudta, hogy az ifjabbik Felvégly, ezelőtt két évvel mindennapos volt Tiszváryknál. A kamarás előre örült, a menyé kétszáz ezer forint hozományának, mikor aztán egész váratlanul, a fiatal Felvégly hirtelen elmaradt a háztól s Jolán a muzsiai báróhoz ment feleségül. Ezt nem tudta a méltóságos soha megemészteni. A társaságban ott volt a nagybuszon Szentihdy Béla is, a garnizon legkeményebb huszár-főhadnagya, ez pedig nagy tisztelője volt az elvált szép asszonynak. A kamarás megjegyzésére összeráncolta a szemöldökét és megszólalt:

— No már az asszony nem igen lehetett hibás, azért a tüzbe teszem a kezemet.

— No, no, még utóljára küld, hogy voltál a hibás. És a kamarás felrengyarázhatatlanul malicziózus mosolylyal kísérte szavait.

Fia megcsóválta a fejét.

— Kérlek, apám! beszélhetnének tán egyébről is, ha mulatni akarnék. Berezi, té ide az asztalhoz! s a fiatal Felvégly intett a cigányoknak, az meg oda ugrott a kamarás háta mellé s ugy huzta fölbe a nótáját:

Alvégi ház, felvégi ház Ugy csalogat, hitetget Szakítsátok, ha tudjátok Kétféle a szivemet.

De a főhadnagy nem elégedett meg a dolog ilyen fordulatával, felhajított egy pohár pezsgót, aztán kettéle simulította sugar szöke bajuszát s oda kiáltott az idősb Felvéglynek:

— Kérlek alászan, magyarázd meg nekem, hogy hogy értetted ezt a megjegyzést?

Andor számba adta apjának a cigarettet, azonkívül ki is készítette neki egy nehányat az asztalra. Aztán kiment az istállóba, felengyeltette hátaslovát, fölkapott rá s olvagtatott a város felé. Láthatólag nagyon kedvelten volt.

III.

A Tiszváry Jolán rózsaszínű fekete szépségre abba a fajtából való, a mely képe örjónjébe hozni a közönséges halandó, férfi embert. (A gazdaságáról nem is beszélék.) A közönséges halandó férfi ember alatt pedig értem az olyan legényt, a kinek egészséges, piros vér csörgedez az ereiben, a nélkül azonban, hogy báró koronája, vagy egyéb előkelő tulajdonai révén, igényt tarthatna arra, hogy őt feleségül vehesse.

A mint könnyű fehér surah ruhájában ott ül a sötéték kocsiában, a melyet még szürke talpos repit tova a város fűtevezőjén, lázas dobogásba szokta hozni a sziveket.

Most egy dőlczeg lovas közeledik szemben a szép asszony fogatával. Am az ifju tiszteletteljes köszöntésére a nő arczát elfutja a pir, a barackvirág szín róza pirja az. S szép szemöldéi haragosan összevonva, elfordítja fejét, a nélkül, hogy fogadná az üdvözléket.

Ifj. Felvégly Andor ajkára harap, aztán megsarkanyuzza a lovat s örült galoppban vágat végig a városon, ki az országútra, át árkon, bokron, völgyön, s meg sem áll, míg a paripát el nem önti a tajték s reszkető orrlyukából forró pára száll a levegőbe.

IV.

Másnap, a város végén levő nyári lak előtt megállt az ifjabb Felvégly elegans fogata. A paradés kocsi alig tudta megtartani a két tüzes félért, míg a gazda bement a lakásba.

— Nincs ideháza a nagyságra! S a pajkos arczu szobaleány ravaszul mosolygott, míg az ifju lábbaöborult arczal fordult ki a lépcsőházból.

— Nincs ideháza a nagyságra! csengett a fülbe, mikor végig ment a parkon, s a finom fehér ponrd recesselt a lába alatt. Ezt süttögték a rózsaszín fűrtököl megvakolt akácéklombok is, a melyek rá hajoltak forró homlokára, hogy eljött általók. A szellő meggrázta a galyakát s édes illat, az akác virág bűbajos illatával volt tele a levegő. Aztán kiért az utcára. A város végén elszorint, szegényes házak árának szerte szét. Kacsák uszálnak az útszéli árkokban s kenetlen parasztszékér nyikorog az uton. Két sovány gebe huzza. Ekkor egy iskolgyermek haladt el arra,

egy szegényes öltözöt kis fiu, tászkával a hátán és sóvároga nézte az ő szép fogatát, a nyalka libériás kocsist, meg a czifra ezüstös számszám, drága lovakat. Nyilván irigység szállta meg, mert nem tudta, hogy e pompás fogat tulajdonosának mennyi keserűség van a szivében, azért, hogy „Nincs ideháza a nagyságra!”

Andor intett a kocsiának s az lépésben megindult a lovakal. O maga meg gyalog ment utána, a kifől keresésben belül.

Mily tündérvilág az e kőfalon belül!

A természet ösejre találkozik ott az emberi művészet fogasáival. A park fele vadon hagyott erdő. Néhány hold benőve százasok fakkal, melyeknek sűrű lombjain, csak lopva kandikál át a napsgár. A földön, az évről évre pusztuló falevelek sűppedések teszik a nyirkos talajt. Vadvirág és gomba tenyészik ott s a bőrvény mosolyogva üti fel kék lejtét a levelek közül. Vidám patak zörög s mire kieri a kis rengetegből, ott már mesterséges tavat képez, azaz a bokroktól környezve, a gondozott, széles utakkal határolt területen.

Tiszváry Jolán ott ül a borostyánnal befuttatott kőkerítés tövében. Kérli kalapja mellette hever a földön. Kezében hímzés van, melyen szörökötlan öltöget. Ekkor erős nesz támad közöleben s kivánsin néz arra, a hol a kifől tetejéről kívülről egy férfi ugrik be a kertbe.

Pár másodpercig farkasszemmel néznek egymással, mialatt a nő feláll, az ifju pedig megszólal:

— Kénytelen vagyok a kerítésen át jönni magához, ha az ajton nem akar beocsótítani.

Hangja, bármennyire is elfogultatlannak akar látszani, észrevehetően remeg a felindulás miatt. A szép asszony arca sötétbén lesz egy árnyalattal a bosszúság miatt, mindazonáltal fejle kerül a férfi vakmerősége.

— Kérem, magyarázza meg viséletét. Az ifju közelebb lép hozzá s most már szemtől-szemben állanak egymással.

— Nem szerelmét koldulni jöttem, azt csak meghódítani lehet é én ezen a térer kudarcot vallottam a multban. De nem akarom, hogy közönséges véleménynyel legyen felőlem, azért vagyok itt, hogy tisztázam magam.

JEGYEKRE a PAPIROKRA

NYÁRMIN

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

Uj díjazás

ország ellen s azét most küldöttséget akarnak...

Szerbiában a választási mozgalom az egész országban megkezdődött...

Konstantinápolyi diplomáciai körökben, mint jelentik, újabb híre jár, hogy Ferdinánd fejedelem...

Az amerikai Egyesült Államok szenátusa, mint röviden már jelentettük, nagy többséggel elfogadta...

Hollandiában javában folyik a választási harc, s ott is három párt áll egymással szemben...

Budapest, június 8.

A függetlenségi és 48-as Kossuth-pártnak mára hirdették érkeztét...

A főrendiház állandó igazoló bizottsága június 11-én...

Az udvarhelymegyei egyesült ellenzék gróf Apponyi Alberthez a következő táviratot intézte:

A karóizáló szerb egyházi kongresszusára küldendő képviselőválasztásán a hó 22-én lesz a...

Kiáltó szó. Az alföldi szociális mozgalmakkal és azok orvoslása módjaival foglalkozik...

Az erdélyi református egyházkerület közgyűlése csütörtökön veszi kezdetét...

A politikai helyzet Ausztriában. Dr. Kaizl osztrák képviselő, a kiról csak néhány nappal...

A függetlenségi és 48-as Kossuth-pártnak mára hirdették érkeztét...

A főrendiház állandó igazoló bizottsága június 11-én...

Az udvarhelymegyei egyesült ellenzék gróf Apponyi Alberthez a következő táviratot intézte:

A karóizáló szerb egyházi kongresszusára küldendő képviselőválasztásán a hó 22-én lesz a...

VIDÉK.

\* Esztergom megye közigazgatási bizottsága ma Kraplanitz Kálmán főispán elnöke...

Az erdélyi református egyházkerület közgyűlése csütörtökön veszi kezdetét...

A politikai helyzet Ausztriában. Dr. Kaizl osztrák képviselő, a kiról csak néhány nappal...

UJDONSÁGOK.

A nyári északban, úgy mint minden évben, elfelejtünk bárhol elküldjük lapunkat, ha vélnék...

Az EGYETERTÉS kiadóiavala. — Személyi hírek. Lipót Szalvátör főherceg...

A karóizáló szerb egyházi kongresszusára küldendő képviselőválasztásán a hó 22-én lesz a...

A millennium és a koronázás évfordulója.

A székes-főváros összes iskolában megünnepelték ma a millennium és a koronázás évfordulóját.

Az erdélyi református egyházkerület közgyűlése csütörtökön veszi kezdetét...

A politikai helyzet Ausztriában. Dr. Kaizl osztrák képviselő, a kiról csak néhány nappal...

UJDONSÁGOK.

A nyári északban, úgy mint minden évben, elfelejtünk bárhol elküldjük lapunkat, ha vélnék...

Az EGYETERTÉS kiadóiavala. — Személyi hírek. Lipót Szalvátör főherceg...

A karóizáló szerb egyházi kongresszusára küldendő képviselőválasztásán a hó 22-én lesz a...

A millennium és a koronázás évfordulója.

A székes-főváros összes iskolában megünnepelték ma a millennium és a koronázás évfordulóját.

Az erdélyi református egyházkerület közgyűlése csütörtökön veszi kezdetét...

A politikai helyzet Ausztriában. Dr. Kaizl osztrák képviselő, a kiról csak néhány nappal...

UJDONSÁGOK.

A nyári északban, úgy mint minden évben, elfelejtünk bárhol elküldjük lapunkat, ha vélnék...

Az EGYETERTÉS kiadóiavala. — Személyi hírek. Lipót Szalvátör főherceg...

A karóizáló szerb egyházi kongresszusára küldendő képviselőválasztásán a hó 22-én lesz a...

Mit érdeklő önt az én véleményem? és egyáltalában honnan ösmeri azt?

A szép asszony hangja rendreutalású akar lenni, de csak keserű.

Elárulta tegnap, a mint találkoztunk. Pillanatnyi szünet állt be közöttük...

Azért erőszakoltam ki ezt a találkozást, hogy bocsánatot kérjek az édes apám megmondottalán...

— Azor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Megbocsátás végre? ... édes, édes! De az asszonyka szabadkozni még és védekezni akar...

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Azor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Megbocsátás végre? ... édes, édes! De az asszonyka szabadkozni még és védekezni akar...

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Azor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Megbocsátás végre? ... édes, édes! De az asszonyka szabadkozni még és védekezni akar...

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Azor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

Az ifju idegesen nyúl tomított barna bajuszához, aztán szó nélkül meghajítja magát és sarkon fordul, hogy távozzék.

— Varjon! nem akarom, hogy azon az uton menjek el, a melyken jött.

De Andor ekkor már a kőfal tetején áll s néz vissza az asszonyra, a kinek szép heble lánossan hullámlók szíve dobogásról, míg sötét szemei nedves fényben énekel.

— Isten önnel! asszonyom! s az ifju megemeli kalapját, azután ugrásra készül.

A nő szemelláthatólag küzd magával. Végre is kitör belőle az érzés.

— Andor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Azor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Megbocsátás végre? ... édes, édes! De az asszonyka szabadkozni még és védekezni akar...

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Azor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Megbocsátás végre? ... édes, édes! De az asszonyka szabadkozni még és védekezni akar...

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

— Azor! jőjön vissza! S szeméből könnyek törtek elő.

— Az ifju egy pillantás alatt leugrik a falról s a másik percében már karjai között tartja szerelmét.

ma este kell megtennünk, a míg a csónakunkhoz eljutunk.

— Hát nem a kikötőben szállunk csónakba? — tudakolta Frederic.

— Az nagyon is veszedelmes volna. A partnak egy magányos pontjáról fogunk elindulni.

A közben nincs más lakóház, csak megmentőnknek a kunyhója.

Ott van kikötve a csónakja és ha egyszer odáig baj nélkül megérkezünk, nem lesz nehéz a hajójt evezniük.

— De ki kell juttatunk az erődívenyből is és a kapuk nemcsak zárva vannak éjszákán át, de örök is állnak előttük.

— Majd meglátjuk, hogy nem lehetetlen kijutni az erődívenyből, a nélkül, hogy az örök észrevessünk.

Kimentek s a városból egy boulevard hosszán baladtak ki, mely egy a partra nyíló kapu előtt ért véget.

Már messziről látták ezt a kuput, a felvonó hidat s az árkon túl egy vályog-házakat, melynek sűrűs homlokzatába három ablak volt vágva.

A parancsnok erre az épületre mutatott. — Oda kell eljutnunk, hogy a hajóra szállhassunk.

— De hogyan juthatunk el? — kérdezte Botrel nyugtalanul.

— A résem át, a melyet ott lát, — felelte a parancsnok és egy pontra mutatott, a hol bástyafal két vagy három méter hosszán le volt omlva s a kövek meg a törmelék között egy szűk nyílás látszott.

Hogy ott kimenjünk, azt a pillanatot kell felhasználnunk, mikor az ör háttal lesz fordulva. A mi dolgunk, hogy elég ügyesen használjuk föl.

Ha egyszer kinn leszünk, akkor a sötétségtől pártfogolva, könnyen elmegyünk a csónakig és mert a kikötőn is kívül leszünk, minden valószínűség a mellett szól, hogy baj nélkül megérkezünk a hajóra, a hol már szívvel várnak minket.

— Valóban, mindez jól van kigondolva, — szólta halkán Celestin.

— Söt bántulatosan kidolgozott terv, — tette hozzá Frederic. Oh, szabadnak lenni!

Egy mozdulattal fejezte be a gondolatát. — Térjünk most vissza, — szólalt meg újra a parancsnok. Még egy fájdalmas kötelességet kell teljesítenem. ... És mert társai szemében egy kérdést látott; nem minden fölindulás nélkül folytatta: — A márkine meg semmitsem tud. Nem gyárthatja, hogy elhagyom.

Szólanul fordultak vissza s érkeztek meg a D'Aloucourt lakása elé.

Frederic-ke, a szálloda kapuján belépett, Celestin így szólta hozzájuk: — Rogtán követem önöket.

— És eltűnt. Celestin erősen izgatott, — jegyezték meg Botrel.

Frederic megfogott, a parancsnok pedig figyelmeztette a káplárt, hogy nem mindenki képes nyugodt maradni annyira komoly körülmények között, a milyenek most ók vannak.

Egyébiránt egyikükük sem bízalmatlankodott; távol volt tőlük, hogy gyanusítsák Celestint.

De, ha követik, látták volna, hogy kissé távolabb, egy utca szegletén megáll, zsebéből előveszi a jegyzőkönyvét, kibuzza abból az írót, pár sort ír egy tiszta lapra — azt kiszakítja — negyért hajlja és miután egy a közelben álló porosz katonát magához intett, átadja annak a levelet, miközben csaknem suttogó hangon így szól: — Vigye a kormányzó urhoz, de rogton.

És kétségkívül, a porosz katona jól tudott francziául, mert megértette a halk utasítást és sietve indult tova.

Celestin visszatért társaihoz a szállodába, távolléte öt percig sem tartott.

A parancsnok nem volt többé a kis szalomban; bement a feleségéhez. ... Geneviève éppen akkor fejezte be a lejelvést; férjét megpillantva, fölállt.

— Vendégeink itt vannak? — kérdezte. — Igen, itt vannak. — Menjünk hozzájuk. Örömmel látom viszont Botrel káplárt.

— Várjon egy pillanatig, Geneviève; beszélnem kell magával. — Velem! Szóljon hamar, kedvesem.

— Igérje meg előbb, hogy nem nehezelt meg reám, ha abban, a mit hallani fog, olyasmit talál, a mi esetleg sérteni fogja.

— Nem értené szavait, Henri, — mondá a márkine, miközben férjére emelte csodálkoztatól fényes tekintetét.

— Megérkezése óta titkoltam maga előtt egy elhatározást, melyet még azelőtt hoztam.

— Titkot tartott előttem, maga? Ezt rosszul tette, édes uram. Ismeresse meg hát velem és mindenek fölött ne essék vissza többé a hibájába. Ma még megbocsátok; de máskor képtelen volnék rá. Mirol van szó?

— Elhatároztam, hogy megszököm, — jelentette ki D'Aloucourt komolyan és szomorúan.

— Megszökik, mikor én mellette vagyok! — kiáltott föl a neje.

— Nem tudtam, hogy megérkezik. — De most, a mikor már itt lát, ragaszkodhatik még egy szándékhoz, melyet a távollétem kimentett, de a melyet kitétem felelősségére? Ha meg akart szökni, kétségkívül az volt az oka, hogy velem egyesülhessen. ...

— És meg az is, hogy harcolni menjek a házárt. — Ujra kiténi magát a halálnak!

— Kell, Geneviève. — Dacára a szökéssel egybekötött veszélyeknek! Kijuthat-e majd csak Stralsundból is? És ha ki is jutott, nem találkozik utjában leküzdhető akadályokkal? ... Ismét elfogjak, börtönbe zárnak és nem láthatom többé, noha egyedül azért tettem meg ezt az utat, hogy mellette lehessenek.

— Minden elől van készíve, — állította a parancsnok, a siker bizonyos. — A márkine férje vállára hajtotta a fejét és sirva fakadt.

Pár pillanatig szólanul zokogott, azután hirtelen átölelte s könyörgőleg mondta: — Ne menj el, Henri!

— Nincs többé jogom nem távozni. Lekötött magamát három derek, bátor embernek, a kik társaimmal szögedtek.

A parancsnok megnevezte őket és igyekezett megvigasztalni, megnyugtatót a néjét. — De ez semmit sem akart hallani; zokogva ismételtette: — Mi lesz belőlem, most már?

D'Aloucourt pedig nagyon szeliden, nagyon gyöngyöden, erőlködött öt lecsillapítani és így szólta hozzá: — Majd a mikor biztosságban tud engem, vissza fog térni Franciaországba. ... Ott nem sokára újra találkozunk s többé nem hagyjuk el egymást.

— Fájdalom, maga sem reményli ezt! — szóhajtotta Geneviève, mert hiszen ismét harcolni megy. ... — Nem kötelességgem? — De ha életét veszti! ... — Isten meg fog védelmezni, mint a hogy eddig megvédelmezett. — Elmi fogok, drágám, meg szeressem, boldoggá tegyem magát. Ha egyedül volnék talán engednék a könyöneik. De itt van-

Stefánia főnőfia övegy trón... Gróf Széchenyi... Ugy a gróf, mint... beszt főúr... hogy minden évben pest.

Az új egyet... meg a budapesti kir... rektor az 1897-98... rektor elnöke ala... temi karok négy-né... a következők vol... zó, Berger János... A Béla ny. r. taná... Mariska Vilmos... Oszarda János... Miklósvics Géza... ny. r. és Jendrass... szeti karból Than... Gustáv ny. r. és dr... tizenhat szavazot... hán dr. Hercegy... választottak rektor... elrektor kanonok... elfogajta, az 6 hely... karból prorektor... nagy szavazattöbbs... tanárt, az egyetem... vaskoronarend lov... hály a jogi tudom... ny, a polgári tösg... gyaz magánjog jog... vizsgálói bizottsá... bizottság elnöke... társulat igazgatói... tudományi karnak... egyetemi tanárá k... 1872-ben.

A gyertya... hétélfőjén hazafias... tálmegyei német... lakosainak. Akko... 1848-ban elesett... s, a mely hazas... seken a Délvidék... vívjára, az ezredé... el, hogy emlékos... főlé, a kik a hat... kiknek nagyobb... köiből kellett ki... pünkösdi hétélfőj... részleteit melte... kezdődött, a szá... közönség me... metőbe vonult, szomszéd község... ünnepre és nagy... káp a nyágyikim... nál Walzer And... beszédet miköz... A csinos emlékö... irás van:

Néz vándor... Mind hős, kis... s ha konyal... Egy hős legy... Rust János bi... gyertyások h... ünnepe a Sz... leleplező ünne... — Kiténtetett... ki — mint nek... vernári görög kat... ezüst érdemker... demence és áldás... nap tőlőtte be 63... tőlőttük szöveg... galommal és szep... nyelvre. Ma már... ki a magyar nyel... ralyi kitüntetés... érdemes tanítóna... letében.

Birtokvásá... mint nekünk távi... uradalmat ötszáz... nak ez a derek... Nem volna grá... pillanatában? — Ez az indol... szűnt ellenkezni... Mikor a férjével... káplár Celestin... haligatást paran... — Mindent t... fogok istenhez, Beesteledt. — Ot órákor föl... véget érte után, deric-ke és u... elrelátása már... dott polgári ruh... Par percz al... figyelmet gerjes... Vasárnapian... volna nézni öke... Csakhamar... ki már színtén... nyújtott át neki... csakis a végző... mindeniknek ös... hogy ez óssz... Franciaország... mely végzől... Celestin, a fe... nélkül vette át... nyugodtság pá... mert a gonosz... kék feketeség... mitások, mely... Frederiche lép... — Vissza k... barátom. — Vajon mit... Celestin egy... — Nem enlé... meglező este, A végakarót... szűk, mert... Vissza a leveled... Ugy tett, min... határozta, hog... De remélte, hog... venni.

Tényleg von... — Csak tart... hogy nem önel... visszaadott kés...









1897 Gerstich VIII. ker. 3899 frta Bleszák Szabadka 15. Sten-junius 11. cs. ingó. frta bes. 708 nesei 708 cs. ingó. 408 frta Mihály 733

Holstein testvérek Mádor-szállodája. József Főherceg szállodája. Ifj. Major Erzsébet királyné szállodája. Puschnik Ferenc Két korona szállodája. Brisztol szálloda. Fehér hattyú szálloda. Elhaltak névsora 1897 jun. 8-án

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK. NEMZETI SZÍNHÁZ. VIG-SZÍNHÁZ. VÁLJUNK EL. BUDAPESTI ÉRTÉKTŐZSDE 1897. JUNIUS 8. A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos arjegyzése 1897. június 8.

ŐS-BUDAVÁRA. Ma, kedden június hó 8-án. Uj műsor: 9-szeri fellépés a „Les trois Berg” műtárgy-eszopornak. 3-szori fellépés a „Nowikow” orsz. dal-és tánc-eszopornak.

SOMOSSY Konstantinápoly Mulatója. Budapesti önkéntes tűzoltó testület gróf Szechenyi Ödön banya. Nagy tűzoltó ünnepély Éjjeli tűzoltó gyakorlatot rendez. A gyűlést kezdte esti fél 9 órakor. Ma a beléptéji 60 krajczár. Feltöltések a jótékony célra való tekintettel közönséget elötag és hirlapig nyújtotta a „Budapesti önkéntes tűzoltó testület” parancsnokága.

Table with multiple columns: Arjegyzés (Arjegyzés), Értékpapírok (Értékpapírok), Államadományok (Államadományok), Értéktőzsde (Értéktőzsde), Bankok részvényei (Bankok részvényei), Kereskedelmi bankok részvényei (Kereskedelmi bankok részvényei), Könyvtári részvényei (Könyvtári részvényei), Értékpapírok (Értékpapírok), Államadományok (Államadományok), Értéktőzsde (Értéktőzsde), Bankok részvényei (Bankok részvényei), Kereskedelmi bankok részvényei (Kereskedelmi bankok részvényei), Könyvtári részvényei (Könyvtári részvényei).

